

Laxmi Bus Service (Regd.) vs. The State Transport Appellate
Tribunal, Punjab and others (M. M. Punchhi, J.) ■

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਮ. ਐਮ. ਪੰਛੀ ਜੇ.

ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੱਸ ਸੇਵਾ (REGD.)- ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1983 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 515

12 ਦਸੰਬਰ 1983

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ IV)— ਧਾਰਾ 57(2) ਅਤੇ 62--- ਧਾਰਾ 62 ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ
ਪਰਮਿਟ— ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨਾ

(4) ਦੇਆਈਆਰ 1983 ਐਸਸੀ 1098

57(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਨਾ — ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ — ਕੀ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਧਾਰਾ 57(3) ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ — ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹਿਕਲਜ਼ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਖ਼ਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਵਰਤਦੀ ਹੈ। 57(2) ਸਮਾਬੱਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੀ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਵਚਨਬੱਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਹ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ। ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਪੋ ਰੇਰੀ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ

(ਪਰਾ ੬)।

226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ <

- (1) certiorari ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ im pugned ਆਰਡਰ (ਅਨੋਕਚਰ P-3) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਣ ਤਕ ਇਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਹੈ;
- (2) ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ;
- (3) ਨੋਟਿਸ ਆਫ਼ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਰੁੱਟ 'ਤੇ ਦੋ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

(4) ਪੀ-1 ਤੋਂ ਪੀ-3 ਦੀਆਂ ਅਸਲ/ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ।

Laxmi Bus Service (Regd.) vs. The State Transport Appellate Tribunal, Punjab and others (M. M. Punchhi, J.) ■

(5) ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ (ਅੰਕਸ਼ਾ P-3) ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਰਚੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਸੀ .

ਆਰਪੀ ਭਾਟੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਏਜੀ (ਪੰਜਾਬ) ਲਈ, ਬਲਦੇਵ ਕਪੂਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ. (ਓਰਲ):

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਐੱਮ. ਲਕਸ਼ਮੀ ਬੱਸ ਸੇਵਾ ਰਾਜ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੈਂਬਰਜ਼ ਪੂਰੀ ਬੱਸ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਦੇ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮੁੜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਅਤੇ ਉਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਦੇ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ / ਨੇ ਤੁਰੰਤ ਮੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, 31 ਮਈ, 1979 ਤੱਕ ਇੱਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਸਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। . ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਆਪਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਮਾਰਸ਼ਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ,

Laxmi Bus Service (Regd.) vs. The State Transport Appellate Tribunal, 'Punjab and others (M. M. Punchhi, J.)

ਆਰਡਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P-2। ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ/3 ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ- 19 ਜਨਵਰੀ, 1983 ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-3 ਦੁਆਰਾ, ਇੱਕ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸਥਾਈ ਰੂਟ ਪਰਮਿਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ / ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। , ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਕੇ ਪਰਮਿਟ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨਗੀਆਂ।

(3) ਚੋਣ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ, ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਸਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਤਿੰਨ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਪਰ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਪੰਜ ਪਰਮਿਟਾਂ ਤੱਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਦੋ ਵਾਪਸੀ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਸੰਕਲਪ ਸਹਿਯੋਗੀ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮੂਲ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਹਨ: -

- (i) ਕਿ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ।
- (ii) ਕਿ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਭੱਤੇ ਦੇ ਸਮੇਂ 'ਜਨ ਹਿੱਤ' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲਾ ਬੱਸ (ਸਰਹਿੰਦ) ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1); ਅਤੇ
- (iii) ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪੋਟੈਂਟ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ, ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) 'ਤੇ ਜੋ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਲੈਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਲਈ ਬਾਕੀ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ (i) 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਈਨਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਹੈ:

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 62 (ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਿੱਥੇ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ

ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਜਾਂ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਰ. ਉਸੇ ਦਬਾਅ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 57 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਭਟਕਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, - ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(2) ਦੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਹਰ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੈਧ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। [ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ (2) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(3) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਸਥਾਈ ਲੋੜ ਫੌਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਆਵਾਜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਰੂਟ ਜਾਂ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡੈਂਟ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(6) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(2) ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57(3) ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਧਾਰਾ 57(2) ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਕੇ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੇਰ ਨਾਲ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 57(3) ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭੇਜਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਆੜ ਹੇਠ, ਤੀਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰ. ਓਬਲਿਸਵਾਮੀ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3), ਮੈਂ (ਜਨਤਾ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਬੱਸ ਸਰਵਿਸ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (4) ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(7) ਸੀਮਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਸਰਜ਼ ਪ੍ਰਦੀਪ ਰੋਡਵੇਜ਼ ਸੰਗਰੀਆ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਰਾਜਸਥਾਨ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5), ਮਜ਼ੇਰੀ ਪਬਲਿਕ ਕਨਵੇਯੈਂਸ ਮੰਜ਼ਰੀ ਪੀਓ ਬਨਾਮ ਸਕੱਤਰ, ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ, ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਮਲਾਰਪੁਰਮ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6), ਅਤੇ ਦਾਮਿਨੀ ਸੰਗਯਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (7), ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 (2) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਸਟੇਜ ਕੈਰੇਜ ਪਰਮਿਟ ਨੋਟਿਸ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦੇ ਸਖਤ ਨਿਯਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਦੀ ਧਾਰਾ 62 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(3) ਏਆਈਆਰ 1969, ਐਸਸੀ 1130।

(4) 79 ਵਿੱਚੋਂ CW 4459, 8 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਏਆਈਆਰ 1978, ਰਾਜ. 156.

(6) ਏਆਈਆਰ 177 ਕੇਰਲਾ 64.

(7) ਏਆਈਆਰ 1962, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 462,'

ਐਕਟ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਥਾਰਟੀ ਸਮਾਂਬੱਧ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 57(2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿਊਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਅਟੱਲ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਥੇ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੱਲੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਨੂੰ ਪਰਮਿਟ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗਲਤੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੈਧ ਮੰਨਣਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ

Laxmi Bus Service (Regd.) vs. The State Transport Appellate Tribunal, Punjab and others (M. M. PUNCHHI, J.)

ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਵਿਧੀਗਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਹਰ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਿਆ, ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਕੇ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਪਰਮਿਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵੀ ਖੇਤਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ। ਇਹ ਪਹਿਲੂ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਂਬੱਧ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ